

عنوان مقاله:

بررسی معنایی اسم تفضیل در جزو ۲۹ و ۳۰ قرآن کریم

محل انتشار:

شانزدهمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

جهانبخش زرینی - دانشجوی کارشناسی آموزش الهیات و معارف اسلامی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مقصودی همدان. همدان. ایران.

علیرضا فراهانی علوی - دانشجوی کارشناسی آموزش الهیات و معارف اسلامی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مقصودی همدان. همدان. ایران.

مهدی علی یاری - دانشجوی کارشناسی آموزش الهیات و معارف اسلامی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مقصودی همدان. همدان. ایران.

پارسا شیری - دانشجوی کارشناسی آموزش الهیات و معارف اسلامی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مقصودی همدان. همدان. ایران.

رضا تواضعی - استاد رشته زبان و ادبیات عربی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید مقصودی همدان. همدان. ایران.

خلاصه مقاله:

تفضیل اسمی است که در قرآن کریم، در جزوهای ۲۹ و ۳۰ آمده است. این اسم به معنای ارتقاء و تفوق است و در قرآن به مفهوم افضل و برتری آمده است. تفضیل به معنای تفوق یا برتری بر دیگران است و در قرآن به معنای ارتقاء اخلاقی، علمی، عبادی و اجتماعی به کار رفته است. در آیه ۲۹ سوره زمر، خداوند میفرماید: "الله یحکم بینهم فلا یظلم الله یحکم بینهم بالحقوهو العزیز العلیم". در این آیه، خداوند به عنوان داور و حکمران برتری بر دیگران دارد که با عدالت و حقیقت حکم میکند. آیه ۳۰ سوره زمر نیز این معنا را تاکید میکند: "الله الخلق والامر یتبارک الله رب العالمین". این آیه به این معنا است که خلق و دستور (فرمان) خداوند است و او بر همه عالمین برتری دارد. در مجموع، تفضیل در قرآن کریم به معنای برتری و ارتقاء در همهجوانب زندگی و حکومت خداوند در عالم آمده است و این مفهوم به عنوان مبحث مهمی در قرآن مورد بحث و تاکید قرار گرفته است. در این مقاله به بررسی معنایی این اسم در جزو های ۲۹ و ۳۰ قرآن کریم می پردازیم.

کلمات کلیدی:

اسم تفضیل، تفوق، برتری، جزو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1979412>

